

PN.4131. 218 .2013

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. nr 142 poz. 1591 z późn. zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr XXXII/126/13 Rady Gminy Piecki z dnia 22 lutego 2013r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Piecki.

UZASADNIENIE

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Gminy Piecki, powołując się na art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2012r., poz. 391 z późn. zm.) ustaliła regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Piecki, stanowiący załącznik do uchwały Nr XXXII/126/13.

W ocenie organu nadzoru w/w uchwała Rady Gminy w sposób rażący narusza prawo.

Na wstępie trzeba zauważyć, iż zaspokojenie zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej należy do zadań własnych gminy. Zadania te obejmują zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach m.in. sprawy utrzymania czystości i porządku na terenie gminy – to gmina zapewnia czystość i porządek na swoim terenie i tworzy warunki niezbędne do ich utrzymania.

Jednym z instrumentów pomocnych w realizacji tych zadań jest regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, który jest aktem prawa miejscowego, zawierającym szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy.

Upoważnienie rady gminy do uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy zawarte zostało w art. 4 ust. 1 powołanej ustawy. W ust. 2 w/w art. 4 ustawodawca doprecyzował wymagania jakie winny być zawarte w regulaminie. W świetle ustępu 2 w/w przepisu regulaminy określają szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gmin dotyczące:

1) wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących:

a) prowadzenie we wskazanym zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych

przeterminowanych leków i chemikaliów, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz zużytych opon, a także odpadów zielonych,

b) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,

c) mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;

2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,

b) liczby osób korzystających z tych pojemników;

3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;

5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;

6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;

7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;

8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

Zadaniem organu stanowiącego gminy jest zatem określenie wymagań dotyczących utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości, lecz wyłącznie w zakresie wynikającym z katalogu określonego w art. 4 ust. 2 pkt 1-3, 5-8 ustawy, który jest katalogiem zamkniętym. W przepisie tym ustawodawca nie posłużył się bowiem zwrotem „w szczególności”, a dokonał szczegółowego wyliczenia wymagań. To oznacza, iż uchwała rady gminy w sprawie uchwalenia niniejszego regulaminu nie powinna zawierać postanowień, które wykraczałyby poza zakres upoważnienia zawartego w wyżej powołanym art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Tego typu rozwiązanie legislacyjne jest uzasadnione z uwagi na wkroczenie, poprzez przepisy prawa miejscowego, jakim jest regulamin w sferę praw i wolności obywateli. Podkreślić ponadto trzeba, że Konstytucja RP w art. 7 nakłada na organy władzy publicznej obowiązek działania w granicach i na podstawie prawa. Wobec tego każde działanie organu władzy, musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Zakazane jest zatem dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych.

Organ nadzoru badając treść załącznika do uchwały Nr XXXII/126/13 stwierdził, iż Rada Gminy Piecki ustalając Regulamin pominęła ustawowo obligatoryjny element. Nie określiła bowiem obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania, do czego, w myśl

cytowanych powyżej przepisów, była zobligowana, gdyż zadaniem legislacji gminnej jest wyznaczenie obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji (tj. odszczurzeniu) oraz terminów jej przeprowadzania. Zapisów Rozdział IX Regulaminu nie można uznać za wyczerpanie dyspozycji art. 4 ust. 2 pkt 8 w/w ustawy. Wskazać należy, że pojęcie „wyznaczyć” winno być rozumiane jako „oznaczyć, odgraniczyć, wyróżnić za pomocą znaków, określić jakąś wielkość za pomocą obliczeń” (mały słownik języka polskiego, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1997, s. 1087). Internetowy Słownik Języka Polskiego Wydawnictwa Naukowego PWN wyjaśnia, iż pojęcie termin oznacza czas przeznaczony na wykonanie jakiegoś zadania bądź też konkretną datę, kiedy ma coś nastąpić. Przepisy Rozdziału IX sformułowane zostały w sposób niedookreślony, niepozwalający na przyjęcie, że doszło do wyznaczenia obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji oraz terminów jej przeprowadzenia. Stwierdzić wobec tego należy, że niewykonanie dyspozycji art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2012r., poz. 391 z późn. zm.) skutkuje koniecznością wyeliminowania całego aktu prawnego z obrotu prawnego.

Zauważyć ponadto należy, że Rada ustalając Regulamin, niektórymi postanowieniami rażąco naruszyła prawo.

Stosownie do ust. 2 pkt 1 lit. b art. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych nieczystości z części nieruchomości służących do użytku publicznego. Jednocześnie w art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy ustawodawca zobowiązuje właścicieli nieruchomości do uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taki chodnik uznaje się wydzieloną część drogi publicznej służącą dla ruchu pieszego położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości.

Mając na względzie cytowane powyżej przepisy uznać trzeba, że przewidziany § 4 ust. 3 Regulaminu zakaz usuwania śniegu, lodu lub innych zanieczyszczeń z chodnika na jezdnię i do kratek kanalizacji deszczowej wprowadzony został bez podstaw prawnej.

Niedopuszczalnym jest umieszczenie w Regulaminie czystości i porządku zapisu przewidującego, że w przypadku oblodzenia należy część nieruchomości służącą do użytku publicznego posypać piaskiem lub innym środkiem zapobiegającym śliskości w celu jej zlikwidowania. Do likwidacji śliskości używać środków dopuszczonych odrębnymi przepisami (§ 4 ust. 5 Regulaminu). Tego rodzaju zapis prowadzi bowiem do nałożenia, bez podstawy prawnej obowiązku usuwania śliskości – czego ustawa nie przewiduje.

Ze względu na działanie bez podstawy prawnej zakwestionowany musi zostać również kolejny zapis Rozdziału II Regulaminu określający wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości. Wprowadzenie do załącznika do uchwały rozwiązań przewidujących, że w myśl § 4 ust. 6 i 7 Regulaminu uprzątnięcie i pozbycie się błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z przystanków komunikacyjnych należy do obowiązków przedsiębiorców użytkujących tereny służące komunikacji publicznej (ust. 6) oraz, że utrzymanie czystości i porządku na drogach publicznych należą do zarządców dróg jest niedopuszczalne, gdyż przedmiotowe kwestie reguluje art. 3 ust. 2 pkt 12 ustawy

o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz m.in. określający warunki i zasad korzystania z przystanków dział II rozdziału 3 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz.U. z 2011r. Nr 5, poz. 13).

Podobnie należy uznać, że regulacja § 4 ust. 8 Regulaminu zakładająca, że obowiązki utrzymania czystości i porządku w lasach należą do właściciela lasu wykracza poza delegację ustawową przyznaną radzie gminy w art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W ocenie organu nadzoru niedopuszczalnym jest również § 5 ust. 3 pkt 1 załącznika do uchwały przewidujący, iż naprawa pojazdów samochodowych poza warsztatami samochodowymi może odbywać się wyłącznie w zakresie obejmującym drobne naprawy własnych samochodów oraz pod warunkiem nie powodowania uciążliwości dla właścicieli sąsiednich nieruchomości oraz negatywnego oddziaływania na środowisko w tym emisji hałasu lub spalin. Przepis ten w sposób nieuprawniony wkracza w regulację tzw. prawa sąsiedzkiego zawartą w art. 144 Kodeksu cywilnego oraz wprowadza warunek „negatywnego oddziaływania na środowisko”, który jest zbyt ogólny, aby adresaci normy mogli go zachować.

Umocowania w/w art. 4 ust. 2 ustawy nie znajduje także § 6 ust. 3 załącznika do uchwały stanowiący, że pojemniki, o których mowa w ust. 1 pkt 3-7 powinny posiadać konstrukcję umożliwiającą ich opróżnianie grzebieniowym, widłowym lub hakowym mechanizmem załadowniczym pojazdów odbierających odpady. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może bowiem jedynie określić rodzaj i minimalną pojemność pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych. Wskazanie sposobu ich opróżniania nie mieści się w/w zakresie.

Bez podstawy prawnej Rada określiła ponadto „standardy” rozmieszczenia i utrzymania pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym. Zapisy § 7 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 i 5 Regulaminu nie mieszczą się w dyspozycji przepisu kompetencyjnego, gdyż dotyczą warunków rozmieszczania miejsc gromadzenia odpadów komunalnych, ich urządzenia, a nie pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych. Stwierdzić ponadto trzeba, że przedmiotowe kwestie reguluje Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2002r., Nr 75, poz. 690 z późn. zm.) w Rozdziale IV dotyczącym miejsc gromadzenia odpadów stałych.

Analizując kolejny przepis § 7 ust. 2 tzn. pkt 6 Regulaminu zakładający, że utrzymywanie pojemników w czystości, tak by nie wydzielały nieprzyjemnych zapachów uciążliwych dla otoczenia (pkt 6), należy stwierdzić, iż zredagowano go w sposób nieprecyzyjny. Rada nie sprostала zamierzeniu, by dla przeciętnego adresata w/w przepis był zrozumiały, tzn. by adresat danego przepisu wiedział, w jaki sposób ma się zachować i nie miał żadnych wątpliwości co do tego, jaką regułę postępowania wyznacza dany przepis, a organ stosujący ten przepis wiedział, w jak sposób go zinterpretować. Przepis prawa miejscowego musi być sformułowany w sposób precyzyjny i czytelny, tak by wynikało z niego, kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować, żeby osiągnąć skutek wynikający z tego przepisu. Adresat aktu nie może być zaskakiwany treścią nieostrych przepisów. Tak jak ma to miejsce przedmiotowym przypadkiem.

Wycelowanie z obrotu prawnego wymaga również § 8 Regulaminu,

którym dopuszcza się zagospodarowanie drobnego gruzu budowlanego nie zawierającego odpadów niebezpiecznych do utwardzenia lub naprawy zniszczonych dróg o nawierzchni gruntowej po wcześniejszym uzyskaniu uzgodnienia z właścicielem lub zarządcą drogi. W/w przepis również nie mieści się w materii regulaminowej, bowiem dotyczy przetwarzania odpadów, a przedmiotowa kwestia uregulowana jest w innych ustawach, w tym ustawie z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz.U. z 2013r., poz. 21).

Zakwestionowane muszą zostać także przepisy § 11 ust. 1 pkt 6 i 7 Regulaminu w części nakładającej na w apteki i ośrodki zdrowia, sklepy ze sprzętem oświetleniowym, elektrycznym, umieszczania odpowiednio pojemników na przeterminowane leki i zużyte baterie. Organy stanowiące gminy muszą działać w granicach prawa. Żaden powszechnie obowiązujący przepis nie upoważnia rady do nałożenia na w/w podmioty obowiązku umieszczenia na ich terenie pojemnika do gromadzenia przeterminowanych leków, czy zużyte baterie. Jest to nieuprawnione ingerowanie w prawo własności. Pojemnik taki może być umieszczony tylko w oparciu o umowę zawartą z właścicielem apteki, ośrodka zdrowia, czy sklepu. Rada nie jest uprawniona do wkraczania w tym zakresie w stosunki cywilnoprawne.

Zapisy § 11 ust. 1 pkt 8 Regulaminu przewidujące, że poddanie odpadów zielonych kompostowaniu na terenie nieruchomości, na której powstały, przy czym nie może to powodować uciążliwości dla użytkowników sąsiednich nieruchomości lub gromadzenie tych odpadów w workach lub innych pojemnikach i przekazanie operatorowi zgodnie z harmonogramem odbioru lub do Punktu Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych Odpadów także bezpodstawnie wkraczają w stosunki cywilnoprawne. Zauważyć w tym miejscu trzeba, iż przepisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie dają gminie uprawnienia do kreowania w regulaminie praw podmiotowych osób trzecich, ze swej istoty będących przedmiotem regulacji prawa cywilnego. Wyłącznie bowiem prawo cywilne reguluje stosunki sąsiedzkie, a w ich ramach kwestie tzw. immisji.

W materii regulaminowej nie mieści się także część przepisów Rozdziału VIII załącznika do uchwały. W myśl art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy Rada uprawniona jest jedynie do określenia obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku.

Organ nadzoru badając treść uchwalonego regulaminu uznał, iż Rada Gminy Piecki wprowadzając § 17 w brzmieniu: „osoby utrzymujące zwierzęta domowe zobowiązane są do zlecenia na własny koszt usuwania padłych zwierząt poprzez przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na transport tego typu odpadów lub prowadzenie działalności w zakresie prowadzenia grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części” przekroczyła upoważnienie wynikające z art. 4 ust. 2 ustawy.

Obowiązek ochrony przed zagrożeniem lub uciążliwością oraz przed zanieczyszczeniem terenów nie może być także, jak wskazał to Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z dnia 19 września 2008r., sygn. akt: II SA/Lu 485/08, wykonywany przez określenie zakazu wprowadzania zwierząt na określone obiekty. W ocenie organu nadzoru, Rada dokonując regulacji w tym zakresie w § 18 Regulaminu zobowiązując do nie wprowadzania zwierząt na tereny placów zabaw przez cały rok oraz na plaże i kąpieliska w okresie od 1 maja do 30

września, a także do miejsc uprawiania sportu i rekreacji, do budynków użyteczności publicznej i na cmentarze – wykroczyła poza swoje kompetencje.

Nieuprawnionym ingerowaniem w sferę regulowaną przez przepisy kodeksu cywilnego jest także § 19 ust. 2 Regulaminu stanowiący, iż na pozostałych obszarach Gminy Piecki, na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej utrzymywanie i chów zwierząt gospodarskich może być prowadzone pod warunkiem przestrzegania zasad określonych w niniejszym Regulaminie tj. w taki sposób, aby nie pogarszały warunków zdrowotnych, sanitarnych i porządkowych otoczenia oraz pod warunkiem, że działalność ta nie będzie powodowała uciążliwości dla użytkowników nieruchomości sąsiednich i będzie prowadzona zgodnie z wymogami zawartymi w przepisach ustawy o ochronie zwierząt, prawa budowlanego, ochrony środowiska oraz z zachowaniem warunków higieniczno-sanitarnych. Przepis ten podjęty jest przez Radę bez podstawy prawnej, a zatem musi być wyeliminowany z obrotu prawnego.

Ze względu na działanie bez podstawy prawnej zakwestionowany musi zostać również § 19 ust. 4 pkt 2 Regulaminu stanowiący, że prowadzący utrzymanie i chów zwierząt na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej zobowiązani są przestrzegać zapisów niniejszego Regulaminu, a ponadto gromadzić nieczystości stałe (obornik) i płynne (gnojówka, gnojowica) w takiej odległości od granicy nieruchomości aby nie powodowało to uciążliwości dla użytkowników nieruchomości sąsiednich, emitowaniem uciążliwych zapachów (odorów) oraz gromadzeniem się owadów – rada nie może ingerować w tę sferę, gdyż obowiązki właścicieli nieruchomości w tym zakresie wynikają wprost z art. 5 ust. 1 pkt 3a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W ramach przewidzianych art. 4 ust. 2 pkt 7 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach nie mieści się zapis § 19 ust. 5 Regulaminu zakładający, iż pszczoły winny być trzymane w pniach (ulach) ustawionych w miejscach zadrzewionych lub zakrzaczonych w odległości co najmniej 10 m od granicy działki, w taki sposób aby wylatujące i przelatujące pszczoły nie utrudniały korzystania z nieruchomości sąsiadujących z terenem hodowli, lub w przypadku niemożliwości zachowania takiej odległości, w odległości nie mniejszej niż 2 m od granicy działki pod warunkiem zastosowania bariery osłaniającej sąsiednie posesje, o wysokości co najmniej 2 m uniemożliwiającej pszczołom przelot przez nie. Zauważyć trzeba, że to Kodeks cywilny reguluje kwestie dotyczące stosunków sąsiedzkich. W myśl art. 144 k.c właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych. Rada gminy nie posiada uprawnienia do doprecyzowania w/w regulacji.

Podobnie bez podstawy prawnej Rada wprowadziła do załącznika do w/w uchwały Rozdział X Przepisy końcowe, zapisy przewidujące w § 21 ust. 1 i 2 uprawnienia kontrolne związane z realizacją Regulaminu. Ustawodawca w art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie umocował organów stanowiących samorządu terytorialnego do powierzania jakimkolwiek podmiotom

czynności kontrolnych w zakresie przestrzegania przepisów Regulaminu.

Ponadto Rada Gminy zamieszczając w przedmiotowym Regulaminie § 21 ust. 3 zawierający przepisy karne przekroczyła zakres swoich kompetencji, gdyż zgodnie z art. 40 ust. 3 i 4 ustawy o samorządzie gminnym rada gminy może wydać przepisy porządkowe w zakresie nieuregulowanym w odrębnych ustawach lub innych przepisach powszechnie obowiązujących, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony życia lub zdrowia obywateli oraz dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego. Przepisy porządkowe mogą przewidywać za ich naruszenie karę grzywny, wymierzaną w trybie i na zasadach określonych w prawie o wykroczeniach (art. 40 ust. 4 ww. ustawy). Problematykę obowiązku dbania o czystość i porządek ustawodawca uregulował w ustawie o utrzymaniu porządku i czystości w gminach, a zatem brak jest podstaw do uznania, iż przedmiotowy przepis uchwały jest przepisem porządkowym, dlatego też nie istnieje podstawa do wprowadzania w nim kary grzywny.

Zakwestionowane muszą zostać także pozostałe przepisy § 21, czyli ust. 4 i ust. 5 Regulaminu stanowiące, że wszelkie nieprawidłowości dotyczące stanu czystości i porządku na terenie Gminy Piecki można zgłaszać do Urzędu Gminy Piecki (ust. 4) oraz, że Urząd Gminy Piecki będzie inicjował działania, jak również będzie popierał inicjatywy mieszkańców mające na celu poprawę czystości i porządku oraz należytego stanu sanitarno-higienicznego i estetycznego Gminy (ust. 5). Oceniając treść § 21 ust. 4 załącznika do uchwały koniecznym jest wskazanie, że Regulamin czystości i porządku na terenie gminy jest aktem prawa miejscowego, a nie informatorem gminnym i powinien zawierać jedynie przepisy wydane w związku ze ścisłą realizacją norm kompetencyjnych. Regulacje ust. 5 w/w przepisu wynikają natomiast wprost z art. 3 ust. 1 przedmiotowej ustawy, wobec tego zostały wprowadzone bez podstawy prawnej.

Na koniec dodać trzeba, iż w myśl art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 2011r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2011r., Nr 152, poz. 897) regulaminy utrzymania czystości i porządku na terenie gminy uchwalone przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych regulaminów, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, i mogą być zmieniane w zakresie upoważnienia zawartego w ustawie zmienianej w art. 1. Nadmienić należy, że w/w ustawa weszła w życie w dniu 1 stycznia 2012r., a zatem „poprzednio” uchwalone regulaminy obowiązywały do końca 2012r. Wobec tego organy stanowiące jednostki samorządu terytorialnego zobligowane były do podjęcia do dnia 31 grudnia 2012r. nowych uchwał w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku, które obowiązywać winny na ich terenie od 1 stycznia 2013r. W świetle powyższego stwierdzić trzeba, iż przewidziane § 3 uchwały nadanie mocy obowiązującej regulaminu od dnia 1 lipca 2013r. jest nieuzasadnione.

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto, jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie trzydziestu dni od daty jego otrzymania.

Otrzymują:

1. Przewodniczący Rady Gminy Piecki;
2. Wójt Gminy Piecki.

**WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI**
Marian Podziewski

Budm
DYREKTOR
Wydziału Prawnego i Nadzoru

Elżbieta Sobanska